

at holde Sufferdyrkningen paa St. Croix, som jo er den eneste Erhvervsstilbe for Den, i Live, indtil denne anden Foranstaltning kunde komme til at virke mere gennemgribende til Dens Fremgang. Sagen er nemlig den, at man indtil de første Maanedes af dette Aar nærede Forventning om en jevn god Høst paa St. Croix. Høsten var anslaaet, da Gouvernøren kom hertil, til 10,000 Fade — som bekendt er dette jo endog saa lidt over Middelhøst. Høsten, som nu er fulddragt, anslaaes imidlertid til i Birkeligheden at have udbragt kun 5,000 Fade, hvilket hidrører fra de sidste Maanedes vedholdende tørke. Man havde gjort Regning paa, at en jevn Middelhøst vilde have sat Planterne i Stand til ikke alene at dække gammel Gjæld, men ogsaa til at fortsætte Driften af Plantagerne eller i ethvert Fald vilde have sat Kolonialkassen i Stand til som sædvanlig at ublaane Driftskapitaler fra Uge til Uge, fra Maaned til Maaned til de Plantere, der ikke selv havde Midler. Men nu vil den flette Høst selvfølgelig bevirke en gennemgaaende Forandring heri. Plantageeiernes Indtægt vil derved blive reduceret til det Halve. En Nedgang i Produktionen af omtrent 5,000 Fade repræsenterer jo, om jeg ikke huffer feil, en Værdi af omtrent $1\frac{1}{2}$ Million Kroner. Det er altsaa ikke forunderligt, at en saa betydelig Mindreindtægt end paa regnet bringer alle de tidligere Beregninger til at svande, Beregninger om at kunne hjælpe sig selv tarveligt — fra Haand og i Mund — igennem, indtil Føllesufferkogierne kunne bringe en mere virksom Hjælp. Som Forholdene nu ere, vil Kolonialkassen være fuldstændig ude af Stand til at understøtte Planterne, saaledes som den pleier at gjøre. Under lignende Forhold for 2 Aar siden, efter den meget flette Høst 1873—74, den fletteste Høst, man i lang Tid har kjendt paa St. Croix, traadte Statskassen hjælpende til ved, som de Herrer i alt Fald af Finantsudvalget vistnok vilde erindre, at laane Kolonialkassen en Sum af 150,000 Patagons eller omtrent 600,000 Kr. Det er et Laan, som nu er tilbagebetalt for den største Del, og hvis Rest kan ventes tilbagebetalt i den nærmeste Tid. Det er en lignende midlertidig Hjælp, et Laan af samme Størrelse, nemlig 600,000 Kr., som jeg foreslaar, at man gennem dette Lovforslag giver Finantsministeren Bemyndigelse til at tilstaa St. Croix Kommune. Laanet er foreslaaet givet mod 4 pCt. Rente og mod Tilbagebetaling 12 Maanedes efter, at Summerne ere udbetalte herfra eller rettere fra den Tid, da man ved Bexler fra Vestindien har trukket Beløbet paa den danske Statskasse. Det jeg ivotrigt skal henvise til de temmelig udførlige Motiver, der ledsage Lovforslaget, skal jeg paa det Bedste anbefale dette lille Lovforslag til Thingets Velvillie.

Formanden (Krabbe): Exemplarer af et forelagte Lovforslag vilde blive ombelte.

Dagsordenen er hermed udtomt. Næste Møde vil blive afholdt paa Torsdag Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om et midlertidigt Laan til St. Croix Kommune.

Mødet hævet Kl. $1\frac{1}{4}$.

Ottende Møde.

Torsdagen den 27de Mai Kl. 1.

Sekretæren, Bønløkke, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev underkrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om et midlertidigt Laan til St. Croix Kommune.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Th. Nielsen: Man kan just ikke sige, at det er nogen meget glædelig Frugt af den parlamentariske Forhandling, dersom Udbyttet blot skal blive det, at vi en Gang imellem faae en vestindisk Lov gaaende ud paa paa et Laan. Vel forhandle vi ogsaa om en Del Krigslove, men det ser just ikke ud til, at Udbyttet af disse skal blive meget stort. Imidlertid maa det indrømmes, at der er flet et Fremskridt angaaende nærværende Sag; thi, som det vil erindres, tog den forrige Finantsminister Pengene til Kommunen uden Tilladelse, uden at søge at faae en Lov vedtagen derom, medens den nuværende Finantsminister i det Mindste spørger os om Tilladelse dertil. Den nuværende Finantsminister søger Rigsdagens Samtykke dertil, hvilket altid maa kaldes et Fremskridt, og det maa da vel antages, at det dermed er slaaet fast fra hans Side, at han mener, at Laan til Vestindien ikke kan gives uden Lovgiva-